

[Indenrigsministeren.]

den af Indenrigsministeren godkendte Anskaffelsessum. Renten for disse Laan er begrænset til højst 5 pCt. med 6 pCt.s Ydelse, men i øvrigt skal den fastsættes under Hensyn til Renteniveauet paa det Tidspunkt, da Laanet optages. Fastsættelsen foretages af Indenrigsministeren efter Forhandling med Finansministeren.

I Afsnit III er der stillet til Indenrigsministerens Raadighed et Beløb paa 6 Mill. Kr. for Tiden indtil 1. April 1943. Disse Midler skal kunne tilstaa Personer og Selskaber, som efter Lovens Ikrafttræden vil opføre Beboelseshuse med højst 36 Lejligheder, der skal være af mindre Type, det vil sige, at de skal være egnede til at bebos af den mindrebemidlede Del af Befolkningen. Parcelbyggeriet er holdt udenfor, men Rækkehusene kan medtages.

Af Beløbet tænkes indtil 1 Mill. Kr. anvendt i København, Frederiksberg og Gentofte og indtil 5 Mill. Kr. i Købstæderne og de bymæssige Bebyggelser paa Landet. Ogsaa her er der en Bestemmelse om, at hvis det ene Beløb skulde være opbrugt, medens det andet ikke er det, kan der ske en Overførsel efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse.

Der er altsaa her afsat et forholdsvis stort Beløb til Købstæderne i Forhold til København, Frederiksberg og Gentofte. Det skyldes bl. a., at man ønsker bygget mindre Ejendomme, og der vil nok være størst Mulighed for at opføre saadanne, hvor Grundene ikke er alt for dyre. Det skyldes ogsaa, at man ved Saneringen stiller ret store Beløb til Raadighed, hvoraf man gaar ud fra, at største Parten vil blive i København. Det er tillige muligt, at der herigenem kan skabes en Del Beboelsesejendomme til Aflastning af Boligmangelen ogsaa i Hovedstaden, for saa vidt en saadan maatte findes.

I § 11 i dette Afsnit er der Tale om den Ydelse, der skal svares af Laanet, nemlig $5\frac{1}{2}$ pCt., hvoraf de $4\frac{1}{2}$ pCt. er Rente og $\frac{1}{5}$ pCt. er Bidrag til en Reserve- og Administrationsfond. Endvidere er der en Bestemmelse, som ogsaa findes i andre Byggelove, at Indenrigsministeren, hvor det skønnes nødvendigt, kan nedsætte Renten af Statslaanet med indtil 1 pCt. aarlig, for Rækkehusenes Vedkommende med indtil $1\frac{1}{2}$ pCt. aarlig. Endvidere kan der ske en Udsættelse med Amortisationen, saa at man ogsaa derigenem for en Tid kan muliggøre en Lettelse i Huslejen, hvis det skulde vise sig at være nødvendigt.

I Afsnit IV er der stillet Forslag om,

at der kan gives Skattefritagelse for de Ejendomme, som opføres i Henhold til disse Bestemmelser. Det er de samme Bestemmelser, som findes i den øvrige Boliglovgivning. Dog er der i Stk. 2 den Udvidelse, at Fritagelsen ogsaa kan komme til at gælde Kontor- og Forretningsejendomme, hvorimod den i den hidtidige Lovgivning er forbeholdt Beboelsesejendomme.

Det er Hovedbestemmelserne i det Lovforslag, som her er til Behandling, og jeg skal med disse Bemærkninger anbefale det til velvillig og hurtig Behandling i det høje Landsting.

Flotkjær: Lovforslaget om Støtte til Byggeri, eller rettere om Laan til Byggeri i Saneringskvarterer, tager særlig Sigte paa Saneringen af de kendte Adelgade- og Borgergadekvarterer og er faktisk en Videreførelse af Loven af 1939 med øget Tilskud og øget Tempo for at skaffe Beskæftigelse gennem Fremme af Saneringen.

Det er et Saneringsforslag af et, saa vidt jeg ved, her i Landet hidtil ukendt Omfang og drejer sig derfor om meget betydelige Interesser saavel for de arbejdsløse som for de Beboere og erhvervsdrivende, denne Sag berører. Det er forstaaeligt, at en Sag af saa stort Omfang kan give Anledning til Meningsforskelle, men jeg vil dog gerne have Lov til at paapege, at det næppe er tænkeligt, at noget ansvarsbevidst Menneske, der er bekendt med de faktiske Forhold, som er raadende i dette gamle Bykvarter, kan modarbejde Gennemførelsen af Saneringen af denne usunde Bydel. Jeg har selv for mange Aar siden boet i dette Kvarter, og selv om jeg ikke boede i nogen af de værste af disse foreldede og usunde Lejligheder, kunde jeg ikke undgaa at stifte Bekendtskab med disse, og allerede dengang fandt jeg det meget beklageligt, at Samfundet ikke var i Stand til at luften ud — eller i alt Fald ikke gjorde det — i det vel nok daarligste Beboelseskvarter, som Byen ejede. Dermed er ikke sagt, at der ikke findes andre Bydele i Storbyen, hvor der er bygget lige saa lidet betænksomt med Hensyn til Sundhedens Krav om Sol og Luft.

Det foreliggende Forslag har faaet en endog meget grundig Behandling i det andet høje Ting, og man tør næppe paastaa, at den højtærede Indenrigsminister har følt det som en særlig let Opgave at faa Lovforslaget gennemført. Der er desværre blandet saa mange Ting ind i Sagen, som slet ikke hører hjemme her. Jeg tænker særlig paa Avedøre-Planen, der er en af denne Lov